

W NIEDZIELĘ DNIA 3. MAJA 1807.

Zi Nawiąsnięszą s. p. Cesarzową, Królową Maryą Teresę, z wszelką wspaniałością na dniu 28 Kwietnia odprawiono obchod pogrzebowy.

W Kościele Arcy-Prezbiterialnym N. P. Maryi przyozdobionym żałbą zaczynały się o godzinie 6tej z rana wigilie, na których znaczna mnogość młodszej klasy ludu się znajdował. Nakształt korony w wysokości sklepienia zawieszony Baldachin i w małej odległości od ołtarza wielkiego wystawiony był katafalk; wzwyz tego widzialne były C. K. Insygnia z wystawieniem na bogatej trumnie bardzo podobnego Portretu N. s. p. Cesarzowej której od każdego łatwo poznany być mógł. Dwoma rzędami otaczały grenadyery znaczną mnogością świec i pochodni obitawiony katafalk. Wielka liczba wzdłuż środka kościoła wiszących pałków, iarzącymi świecami ozdobionych, podobnie i ołtarze przybrane były, przy których zaduszne Msze się odprawiały. O godzinie 10tej JW. Xiądz Biskup Gawronski przybył do Kościoła, tużież JW. C. K. galicyjski krajowi Wiceprezydent Hrabia de Wurmser, iako też JW. Jenerał kommandujący w Galicyi Hrabia de Bellegarde, którzy niedaleko katafalku w żałobie przyozdobio-

nych i na to osobno przygotowanych ławkach usiedli, gdy w przod JW. Prezesowie i Konsyliarze, tużież Przełożeni i wyżsi Urzędnicy, tak sądowych iako też i politycznych urzędów, i magistratu pierwey iuż do Kościoła przybyli, i miejsce po prawey stronie wielkiego ołtarza zajęli. Kapituła zaś; wyższe duchowieństwo i członki Wszechnicy na przeciwko nich się mieścili. C. K. JP. Jenerałowie sztabowi i wyżsi oficerowie srodek zajmowali, za nimi Szlachta galicyjska i Damy żałobnie ubrane licznie zgromadzone znajdowały się. — Samę odprawił JW. Xiądz Biskup Krakowski, przy asystencji wyższego duchowieństwa, między którym był JW. Xiądz Biskup Poznański Gerzeński, także obcy wyższego znaczenia tej uroczystości przytomni byli, która przy wybornej żałobnej muzyce serce wszystkich przytomnych rozrzewniła, i nabożeństwem napęłniła. Około pierwszey godziny wszyscy wzwyz wspomnianym porządku przez szeregi młodzieży szkolney i grenadyerów w szeregach ustawionych z Kościoła wychodzili.

Z Wiednia d. 25. Kwietnia.

Na d. 19, 20 i 21 Kwietnia wieczorem o godzinie 5 znajdował się Cesarzowicz Jmé

Arcy Xąż Jan, jako zastępa J. C. K. Mci, z Arcy Xężami Rainerem, Rudolfeu, tudzież Arcy Xężami Francuskim i Maksymilianym, i Xciem Sasko Cieszyńskim, otoczeni całym dworem w przepisanej załobie w zamkowym kościele XX. Augustyanow na wigiliach za ś. p. Najjaśniejszą Cesarzową i Królową Jmę Maryą Teresę Karolinę. Tamże udawali się d. 20, 21 i 22 o godzinie 10 przed południem na odprawiane exekwii. W śródku czarno wybitego i herbami Najjaśniejszego Cesarzkiego domu przyozdobionego kościoła, wystawiony był pod baldachimem z zarządzenia sławnego C. K. Archidęta Amman katolicki. Arcy Xęża Jemność, kawalerowie orderu złotego Runi i S. Szczepana z wywieszonymi na wierzchu orderami zaimiemijsca z jednej, a Arcy Xęża Jmę Elzbieta i damy dworskie zspuszczonymi czarnymi zastonami z drugiej strony kościoła. Pierwsze z 3 wigilii i exekwii odprawione zostały przez Xcia Arcybiskupa Wiedeńskiego przy asystencji niższej Austrii praelatów, drugie przez Biskupa S. Pölten, a trzecie przez Suffragana Wiedeńskiego, Antoniego Knutschitz, błogosławieństwo zaś dawano było przez wszystkie 3 dni przez celebrujących C. K. arzier i tranbator kęingwardye odbywały wycieczną przy takowym obrzędzie służbę.

D. 23 odprawiły także damy gwiazdźistego orderu exekwii za ś. p. Najjaśniejszą Cesarzową Jemność, jako opiekunkę tego orderu, w kościele XX. Augustyanow, na których znajdowały się owdowiała Arcy Xężniczka Mirva Beatryx z córką, Arcy Xęża Mirva Ludwika Beatryxa i przystojne te damy tego orderu w znaczney liczbie.

J. C. K. Mość raczył aktualnego swojego tajnego Radcę i Szambelana, Kawalera W.

krzyża orderu S. Szczepana i N dwornego kommissarza w S. lzburgu, Hrabiego B. Singen-Rippenburg, manowac najtąskawiey prezydentem gubernum niższej Austrii, a zastępującego tymczasowo wakujący ten urząd, dotychczasowego aktualnego Radcę połączoney uciwornej kancelaryi, Augustyna Reichmaun na Hochkirchen, wiceprezydentem tegoż gubernium.

Z Budy d. 24. Kwietnia.

Na d. 9 Kwietnia zrana odprawiły stany trzecie połączone posiedzenie w sali magnatow, i przeczytany na nim był list J. C. K. Mci, w którym doniosł stanom o śmierci Najjaśniejszey swojej małżonki. P. Sensey miał w imieniu stanow czułą mowę, ubolewając nad tem smutnem i niespodziewanem zdarzeniem. Potem napisano w Węgierskim i łacińskim języku odpowiedź stanow, wyrażającą swój żal, i tę podpisaną przez Arcy Xcia Jmci Palatyna, J. C. K. Mości postano.

D. 20 odprawione zostały w tutejszym zamkowym kościele uroczyste exekwii za ś. p. Najjaśniejszą Cesarzową i Królową przez biskupa Patarii i Officyala, Marcina Görgey, na których znajdował się Najjaśniejszy Cesarz i Król Jmę. Arcy Xęża Jemność, magnaci, wysokie stany, jeneralność C. K. wojskowe i cywilne władze, tudzież mnóstwo ludzi różnego stanu. — Przez 3 dni były teatry zamknięte i wszelkie zabawy zakazane.

Z Londynu d. 31. Marca.

Nowe nasze ministerium składa się podług urzędowego doniesienia z następujących osob: Xąż Portland jest pierwszym lordem skarbu czyli pierwszym ministrem; Lord Eldon lordem kanclerzem; Hrabia Camden prezydentem rady; Hrabia Westmoreland prywatnym pieczętarszem Królewskim; Lord Haw-

kesbury ministrem wewnętrznym; Lord Castlereagh ministrem wojny; P. Canning ministrem spraw zagranicznych; Hr. bia. Chatam zawiadowcą artylerji; Lord Mulgrave ministrem morskim; P. Percival kanclerzem skarbowym; Lord Bathurst przełożonym mennicy.

Jedenastu tych ministrów składają gabinet. Inne mianowania są następujące: P. Pultney sekretarzem wojennym; P. Long i Lord Somerset płatnikami; Hr. bia. Chichester drugim zawiadowcą poczty; Robert Dundas prezydentem kontroli, a P. Lovaine członkiem kancelaryi Indyjskiej.

Lord Grenwill i przyjaciele jego zasiedli wczoraj w wyższej izbie na ławkach opozycji. Zaden z nowych ministrów nie usiadł na ławkach nazwanych ministrowskimi

Mówią o odwołaniu Margrabi Douglas, ambasadora w Petersburgu, i P. Adaire, naszego ministra w Wiedniu. Na ich miejsca przeznaczają Lorda S. Helens i Lorda Malmesbury.

Przyczyną oddalenia przeszłych ministrów był jak wiadomo bil wniesiony doniższej izby przez Lorda Howicka (P. Grey), byłszego ministra spraw zagranicznych, na rzecz Irlandzkich katolików. Pisna Angielskie przywodzą z tego powodu co następuje:

"Przez sądy w Irlandzkim parlamencie bil w roku 1793 byli katolicy Irlandzcy uznani za zdolnych do posiadania stopni officerskich w armji Irlandzkiej za wykonaniem szczególniejszej przysięgi, wyjąwszy naczelnego dowódcy, generała artylerji i głównego sztabu. W Angielskiej armji nie mogli się atoli zaden katolik Irlandzki mieścić, ani katolicki officer z Irlandji do służby w Anglii być przeniesionym. Gdy powyższy środek przedłożony był Królowi, miał na niego zezwolic w miemianju, iż rzecz tylko idzie, aby An-

gielski katolikom nadać takie same swobody, jakich Irlandzcy od roku 1793 używają. Jakkż Lord Howick podał swoy bil pod rozważę niższej izby; lecz potrzebno zaraz, iż daleko więcej w nim dla katolików żądano, niżeli w początkach było umowione. Sprzeciwił się temu w niższej izbie P. Percival, i dodał, iż przywiedzione przez Lorda Howicka powody, nietylko do wojskowych, ale i do cywilnych urzędów przystosowane być mogą, a zatem w czasie żądanooby dla katolików nietylko sądowych urzędów, ale nawet godności W. kanclerza. Zarzuty te sprawiły wielkie wrażenie na Angielskich biskupach, i uczynili z tego powodu przełożenia Królowi, który już sam postrzegł się na tem co mu przekładali. Mówią, iż po wniesieniu bilu, kazał zaraz zawołać do siebie Lorda Grenwilla, i żalił się, iż ministrowie opacznie mu swe zamiary wystawili i daley postąpili, niżeli jego było myślą. Lord Grenwill miał na to odpowiedzieć, iż ministrowie wdawszy się raz w tę rzecz, uczyniwszy nadzieję i otuchę, nie mogą jej zatem zwrocić. Król krótko tylko miał na to odpowiedzieć, iż ministrowie wiedzieli jego myśli, i od tych nie odstąpi. Poroznienie gabinetu t k było wielkie d. 12 t. m. iż obawiać się nie leżało jego natycbmiast rozwiązania. Lord Sidmouth (Addington) był najpierwszy, który sprzeciwił się bilowi; lecz d. 11 został przekreskowany i d. 12 z rana złożył swoy urząd jako prezydent gabinetowej rady. W wieczor jeszcze było powtorne zgromadzenie gabinetu, którego wypadek donieśli d. 13 rano Lord: Grenwilli Howick Królowi, i tak było zaspokajające, że Lord Sidmouth objął znowu swoy urząd. Zapewne jednak pojednanie nastąpiło dopiero d. 13 w wieczor, i Król wyjechał nazajutrz do Windsoru. Z tem wszytkim rzecz się na tem nie zakończyło, ministerium

zostało zmienione.,,

Wiadomość o wyysciu trzech Francuzkich okrętów z portu Brestńskiego, nie zdaie się potwierdzać, ponieważ admiralicya żadnego o tem nie odebrała doniesienia. Zdaie się, że Francuzka eskadra w Rochefort oczekuje tylko sposobności do wyptynienia. Mniemają ją być do zachodnich Indyy przeznaczoną.

Onegdaj odebrano ważne doniesienia od Lorda Kollingwooda, po których wysłano zaraz rozkazy do krążących eskadr, aby podwoiły bacznosc swoią. Zdaie się, że połączoną Francuzka i Hiszpańska flota, stojąca w Kadyxie, zamysła wyptnać na morze; w tymże porcie znajduje się bardzo wiele przewozowych statków.

Mamy tu doniesienia z wyspy Francuzkicy, że ta osada dobrze jest przez Amerykanów w żywnosc opatrzona. Osm korsarskich okrętów, które tam uzbroiono, znajdują się na morzu i niszcza nasz handel.

Na St. Domingo zaszła na d. 11 Lutego nowa rewolucya. Chrystoph, który nastąpił po Dessalinie, zabity został w krwawey rozprawie. Na jego miejsce obrano rządca Jenerala Pichon. Okręt, który tę wiadomosc przywiózł, opuścił St. Domingo właśnie kiedy nowego rządca obrano.

Mowią, iż wybuchnął nowy bunt pomiędzy królami wojskami w Karnatyku.

Znajdujący się tu obcy posłowie pierwszy raz odwiedzili d. 28 nowego Ministra spraw zagranicznych Cininga. Minister ten był za czasow P. Pitta przez czas dlugi podsekretarzem stanu w wydziale spraw zagranicznych.

Admirał Lord St. Vincent przybył do Londynu z zatoki Kawsand. Mowią także, iż zluźnie go w dowodztwie kanatową flotą Lord Gardner.

Z Drezna d. 5. Kwietnia.

Słychać, iż za million talarow kaslowych biletow ma być w bieg wpuszczonych. Bankier tuteyszy Bassinge i Kr. Radca Block, dozorca zielonego sklepu, poiechali do Hollandyi dla zaciągnięcia 2 mill. talarow.

Saskiemu kontyniensowi, który powiozł z sobą 60,000 talarow, posłano znowu 30,000 talarow.

Z Frankfortu d. 11. Kwietnia.

Marszałek Kellerman odiechał stąd dzis rano na powrot do Moguncyi.

Baron de Dem van Gellern, który znajdował się tu od dni kilku, wyiechał dzis do Konstantynopola, gdzie mieszkać będzie jako minister Hollenderski przy Porcie.

Podług doniesień z Hamburga zamknięta jest teraz Elba przez 2 fregaty Angielskie.

Gazeta w Karlsruhe ogłosiła zakaz W. Xcia Badeńskiego wprowadzania Angielskich towarow do W. Xięstwa Badeńskiego.

Z Bremy d. 2. Kwietnia.

Sławny Astronom Olbers odkrył na d. 29 Marca w północnym skrzydle znowu ruchawą gwiazdę, którą podług wszelkiego podobieństwa uważać można za podobnego planety do Cery, Palady i Juno. Przy czystem powietrzu wydzie ona się niewprawnemu oku jako gwiazda 5 lub 6tej wielkości.

Z Paryża d. 10. Kwietnia.

Z Granville piszą pod d. 31 Marca: Od 3 dni widziemy ciągle 6 wojennych okrętow Angielskich, pomiędzy którymi znajdują się 2 fregaty, przed naszym miastem i St. Malo.

Umart tu sławny nasz Astronom Lalande, którego ciało pochowane zostało w ponie dziełek z wielką okazałością. Liczna deputacya od instytutu i wszyscy jego koledzy, profesorowie w szkole Francuzkicy szli za ciałem, które prowadził oddział wojska. P.

Delambre miał pogrzebową mowę. Lalande Mci. Nie chciał, aby lud nowego zaciągu wyraził w testamencie swoim życzenie, aby po śmierci szkielet jego postawiony był w muzeum historyi naturalnej, lecz krewni Źa to nie zezwolił.

Na d. 4 Kwietnia o godzinie 2 popołudniu udał się Xżę Arcykanclerz państwa Cambaceres do senatu. PP. Regnault i Lacuee, mowcy rady stanu w prowadzeniu do sali zostali. Arcykanclerz przyjmowany był z zwykłymi obrzędami, usiadł i zabrał głos następujący:

"Mci Panowie! Ciągłe trwająca nienawiść nieprzyjaciół Francyi uczyniła dotąd liczne usiłowania J. C. K. Mci do przywrócenia pokoiu daremnemi. Widzi się zatem byż zniezwolony do popierania daley wojennych swoich działań, które za pomocą jego geniuszu i w lecznością woysk uwieńczone zostały zupełną pomyślnością. Z tem wszystkim wojniące mocarstwa zgromadzają z najodleglejszych stron swoje sily. Nadzwyczajny rekrut, liczne wybieranie ludzi mają znowu załudnić rozproszone lub pobite ich woyska przez orłów Cesarzkich. W takich okolicznościach, Mci Panowie, uznał Cesarz, iż roztropność nakazuje przygotować wcześniej nowe sposoby przeciw tem nowym usiłowaniom. Mniema, iż rozwinięcie wielkich sil może jedynie zwrocić nieprzyjaciół do uczucia prawdziwych ich interefflow. Dla dopięcia tego celu uznał J. C. K. M. za potrzebne zwołać zaraz część ludzi popisu 1808 roku. Ten jest Mci Panowie, przedmiot projektu do uchwały, który wam na dzisiejszem posiedzeniu będzie podany, po przeczytaniu poselstwa J. C. K. Mci do senatu i zdania sprawy przez ministra wojennego, które wam J. C. K. M. rozkazał udzielić. Szczególniejsze rozrządzenie tego projektu nie ujdzie waszej uwagi, i będzie dla was nową pobudką do uzbania oycowskiej łaski J. C. K.

Nie chciał, aby lud nowego zaciągu wystawiony był na wielkie trudy wojenne, póki się z nimi stopniami nie oswoi; pozostanie wewnątrz kraju, póki nie nadejdzie, czas w którym będzie mógł popisać się na placu zwycięstwa, i uczyć się będzie obrotów i karności pod naczelnikami, których przykład będzie dla nich ożywiającą nauką odwagi i poświęcenia się dla swojego monarchy, i chwały oyczyzny. Naczelnicy ci, Mci Panowie, będą z łona waszego wybranemi; i w uczuciach tych J. C. K. Mci łatwo poznać może na nie tylko dowod jego oycowskiej staranności względem popisowych, ale też świadectwo szacunku i zaufania, które ma dla senatu. Pośpiech, z ichin, Mci Panowie, dopomagaliście zawsze wielkim widokom J. C. K. Mci, a mianowicie waszemi uchwałami pod d. 24 Września 1805 i pod d. 24 Grudnia 1806, jest pewną rękomylią gorliwości, którą w terażniejszym położeniu rzeczy okazacie. Zaprawdę młodych Francuzow w stawieniu się pod chorągwie swojego Cesarza, okaże, iż są godnymi wstępowania w ślady swych starszych braci, i że czuć, iak tamci będą, że są powołanemi dla stania się ozdobą i przedmurzem swojego kraju. Tak więc nieprzyjacieli Francyi, którzy od dawna cieszą się uroionemi nadziejami oporu, i niezgody, które od dawna zamienily się w powszechną miłość i podziwienie Bohatyrza, który nami rządzi, zobaczą łączących się ludzi różnego wieku, stanu i mniemania dla wspólnej obrony; zobaczą pod iednemiz chorągwiami nietylko tych, których rozwinięty się talenta pod nowym porządkiem rzeczy, ale i tych, których pamięć na dawne cierpienia mogła obojętnemi uczynić. Na ow czas tworzą się może ich oczy; poznają, iak próżne są ich zamachy, a przynajmniej nauczą się, iż niełatwo obalić można państwo

założone przez geniusz, utrzymywane odwagą i codziennie utwierdzone przez miłość i wierność. „

Poselstwo Cesarza Jmci do senatu.

„Senatorowie! Nakazaliśmy, aby podany wam był projekt do uchwały, mający na celu wybranie natychmiast popisu na rok 1808. Zdanie nam sprawy przez ministra wojennego przekona was o wielorakich pożytkach, wynikających z takowego środka. Wszystko się na około nas uzbiera. Anglija nakazała nadzwyczajny zaciąg 200,000 wojska; inne mocarstwa czynią także znaczny rekrut. Jakkolwiek są straszne i liczne nasze armie, rozrządzenia jednak projektu, który wam do uchwały podaliśmy, zdają nam się, jeżeli nie konieczne, przynajmniej użyteczne i dogodne. Potrzeba, aby na widok potrojney zapory obozowej, która otaczać będzie nasz kraj, iako też na widok potrojnych twierdz, które bronią najważniejszych naszych granic, nie pozostała naszym nieprzyjaciółom najmniejsza nadzieja pomyślności, aby zburzeni i nie mogąc nam szkodzić wrocili do sprawiedliwości i rozumu. Pośpiech z jakim ludy nasze wykonały uchwały senatu pod 24 Listopada 1805 i pod d. 24 Grudnia 1806 żywe wzbudziły w nas uczucie wdzięczności. Każdy Francuz okaże się zapewne godnym tak pięknego imienia. Powołaliśmy do prowadzenia i kierowania tą interesującą młodzieżą senatorow, którzy odkryli się sławą w zawodzie wojennym, i pragniemy, abyście w tem rozrządzeniu poznali nasze bez granic zaufanie, które w was pokładamy. Ci senatorowie nauczą młodzież, że karność i cierpliwe znoszenie trudow i prac wojennych są najpierwszą rękomią zwycięstwa. Nauczą ją poświęcać wszystko dla chwasty tronu i szczęścia oyczyzny, iako członki ciała, które jest największą jej pod-

pora. Zwyciężyliśmy wszystkich naszych nieprzyjaciół. W 6 miesiącach przebyliśmy Men, Saalę, Elbę, Odrę i Wisłę; zdobyliśmy najmocniejsze twierdze w Europie Magdeburg, Haineln, Spandau, Szczecin, Kistrzyn, Głogow, Wrocław, Świdnicę i Brzeg; woyska nasze zwycięzkami były w wielu bardzo potyczkach i kilku wielkich bitwach; zabraty na placu boiu do 800 dział; posłały do Francyi 4000 dział ciężkich, 420 chorągwi Pruskich i Rossyjskich, i przeszło 200,000 jeńców: piaski Prufs, pustynie Polskie, stęty iefienne, zimno nie zmniejszyło żywego ich pragnienia do osiągnięcia pokoju przez zwycięztwa i do powrotu zwycięzcami na łono oyczyzny. Tym czasem nasze woyska we Włoszech, w Dalmacyi i Neapolu, nasze obozy pod Boulogne, w Bretanii, Normandyi i nad Renem stały spokojnie. Jeżeli żyjący dziś nowych ofiar od naszego uła, dla otoczenia się większą siłą, tedy nie w obawy się powiedziec, że wada nie ma ślęny iey nadużyć przeciagając wojnę. Nasza polityka i stała: ofi rowaliśmy Anglii pokoy przed wybuchaniem czwartej kampany; tenże pokoy dziś iey jeszcze śharujemy. Pierwszy iey minister, który był użyty do układow, oświadczył publicznie, iż ten pokoy mógł być dla niej bydz chwalebny i użyteczny; oddał więc sprawiedliwość naszej sprawie. Gotowemi jesteśmy zawrzeć z Rossją pod takimi samymi warunkami pokoy, który iego pełnomocnik podpisał, a który intręgi i wpływ Anglii przymusiły ją do odrzucenia. Gotowemi jesteśmy przywrócić 8 millionom zawolowanym przez nasz oręż mieszkańcom spokojność. Ale jeżeli tyle dowodow umiarkowania, tak często powtarzanych, nie mogą przemoc zaslepiających Anglią namiętności, jeżeli to mocarstwo nie może znaleźć pokoju tylko w

naszem poniżeniu, nie pozostaie nam więc iak ubolewać nad nieszczęściami wojny, i złożyć winę i hańbę na ten naród, który rozlewem krwi swiego lądu chce utrzymać swoje samokupitwo. Znajdziemy w naszey dzielności, odwadze, poświęceniu się i sile naszych ludow dosyć sposobow do zniszczenia koalicyy, które wzniecita niesprawiedliwość i nienawiść, i do zawstydzenia ich sprawców. Francuzi! گردینمى wsiekkimi niebezpieczeństwami dla chwasty i spokoyności naszych dzieci. — Działo się w Oterode w naszym obozie Cesar skim d. 20 Marca 1807.

Podp. Napoleon.

Złanie sprawy J. C. K. Mci przez Ministra wojennego:

Najjaśnieyszy Panie! " Nigdy woysko Waszey Cesar sko - Królewskiej Mości nie było liczniejszye, lepiej wycwiczone i urządzone, iak teraz. — Wrześniowa uchwała senatu oddała z popisu roku 1806 pod rozporządzenie Rządu, 80,000 ludzi, a Grudniowa uchwała nakazała zaciągnąć tyleż z popisu 1807 roku. — Te 160,000 ludzi stanęły pod chorągwiemi swoiemi. Winiem tu oddać słusność i racowitości Prefektow, tudzież dobre iu sprawieniu się officerow zaciągających i żard tmeryi, a nadewszytko, wybornemu duchowi okazanemu w tych okolicznościach przez cały naród. — Lecz Cesarzu i Królu, nie należy wnosić ze skutku tego powszechnego zbiegu i przytożenia się uczuć, iakoby woysko W. C. K. Mci było liczniejszye teraz 160 tyślacami, niż przy wybuchnieniu czwartej koalicyy. Zaciąg r czny ukończył się d. 1go Września, a przez skutek podwoyney inspekyi, nakazaney od W. C. K. Mości, musiało wyłączyć dawnych żołtnerzy mających prawo do nadgród woyskowych, lub ponieważ wyszedł im czas służby, albo

też dla chlubnych ran, które w okryci zostali, wypadło ich uwolnić. Tym sposobem 16,000 ludzi ubyło z woyska. Toż znouu choroby, bez których bydź nie może w tak mnogim woysku, straty na polu bitew przy Schleitz, Saalfeld, Jena, Prenzlów, Lubce, Pultusku, Götymine, Beğfried, Hoff i Eylau, tudzież straty tych, którzy z ran poumierali, lub których musialem odesłać do kraiu, aby przy pierwszey inspekyi uwolnionemi od służby zostali, wszystko to zmniejszyło woysko 14 tyślacami ludzi. A zatym, woysko W. C. K. Mci jest teraz rzeczywiście powiększone 130 tyślacami. Przy końcu wojny, którą trzecia koalicya wzniecita, miałeś, Najjaśnieyszy Panie, piękne, liczne i straszne woysko; ale przez to znaczne powiększenie, stało się jeszcze liczniejszyem i straszniejszyem. — Woysko W. C. K. Mci we Włoszech, które w Fryulu, do obozow przy Brescia, Weronie, Biffano i Alexandryi zgromadziło się, tak jest liczne, że liczniejszyego nie miała Francya w takich okolicach. Nie się z niego nie wzięło do wielkiej armii, oprócz kilku korpusow jazdy, a na tych miejscach przybyły, stosownie do wyroku W. C. K. Mci nakazującego podwoić utworzenie jazdy. — Woysko w Dalmacyi podlegało chorobom, które z nastaniem piękniejszego czasu ustaly. Nadgrodziło one sobie stratę swią, a zasobne oddziały jego we Włoszech czynią je znacznie mniej. — Woysko w Neapolitańskim dostalo 10,000 popisowych wziętych z oddziałow, któreś W. C. K. Mość nakazał być porobić po dywizjach w swoich krajach Włoskich. — Wielka armia zastano tryunfami swoiemi granic nad Reńską, będącą w drugiej linii z powodu korpusu odwodowego, którym Marszałek Kellerman dowodzi. — Nakazałś, Najjaśnieyszy Panie, złożyć

przy St. Lo, Napoleonville i w kraju Wandeyskim, trzy obozy, któreby zastąpiły brzegi Bretanii Normandyi; zgromadza się już do nich wojsko w tę chwilę. — Granadyerowie i strzelcy z gwardyi narodowych po departamentach Girondy, niższej Sekwany, i Reni, przyłążyli się do tego systemu wewnętrżney obrony. — W takim stanie rzeczy, posłuszny jestem rozkazom W. C. K. M. i proponuję mu wezwanie popisu z roku 1808, i utworzenie pięciu legionów odwodowych wewnątrz kraju. Dłż mi b. wiem poznać, Najjaśniejszy Panie, że oprócz tey linii z obozów utworzoney i tego zgromadzenia gwardyi narodowych przeznaczonych granice Twoje zastąpić, chcesz mieć potrojną rezerwę, któraby kraj twój przeciw wszelkiemu zamiarowi napaści zawarowała. Uważyleś nadto, iż obozy przy B. ulgne, St Lo, Napoleonville i w Wandei bardzo wiele mają w sobie dawnych batalionów, gotowych pójść tam, gdzieby były potrzebni, i że w tedy odniosłbyś wszelkie pożytki z Twoiey przeczorności, ponieważ granice i brzegi twoje zostająby dostatecznie obsadzone przez gwardye narodowe i odwodowe legiony. Ta przeczorność Twoja, Najjaśniejszy Panie, godna jest naczelnika wielkiego ludu i Wodza, którego, acz zawsze zwyciężającego, widziałem nieustraszenie chodzącego z troskliwością około tego wszystkiego, coby niepomyślnie wypadki mogło naprawić i nadgrodzić. I tak, gdyś szedł na odniesienie zwycięstwa przy Jena, musiałem za Twój rozkaz umocnić, i opatrzyć we wszystko nad-Reńskie twierdze, właśnie jakby mógł nieprzyjaciel granice Twoje zagrozić. — Lubo wszystkie uwagi i względy są ważne, jest atoli między nimi jedna niemięty godna serca W. C. K. M. — Gdyby popisywanych z roku 1808 dopiero za 6 miesięcy

powołano do stawienia się pod chorągiewami, musieliby iść daleko i znieść trudy, do których przygotować ich i przyzwyczaić zwolna radzi W. C. K. M. ci dobra i oycowska administracya; gdy zaś zgromadzą się sześciu miesięczni przedy, lepiej dla nich będzie, że się nauczą w iennego rzemiosła potwierdzach, obozach i na samem łonie oyczyzny. Przez drugie znowu urządzenie, które Ci również miłość Twoja, Najjaśniejszy Panie, ku ludowi Twojemu poddała, raczyłeś powierzyć wyćwiczenie tey młodzieży mężom znakomitym ze stopnia i przysług, uczynionych przez nich krajowi, i tym końcem powołałeś na dowodzenie odwodowemi legionami wewnątrz kraju tych senatorów, którzy, nim w senacie zasiadli, wstawili się swoimi wojskowemi talentami. Dojrzałe więc doświadczenie hierować będzie początkowemi krokami młodych Francuzów na drodze chwasty. Tak wielkie korzyści, wynikające z prędkiego powołania popisowych roku 1808, ziewolły Cię, N. Panie, do powołania ich teraz zaraz. — Jeden tylko zarzut możnaby uczynić przeciw silnym pobudkom doradzającym ten środek, a tym jest powiększenie się kosztów, które naturalnie za sobą pociągnie. Lecz stan skarbu W. C. K. M. ci tak jest dobry, i na nadzwyczajne okoliczności także dobrze umiał oszczędzić nadzwyczajne źródła dochodów, iż nie nakładać na Twój lud nowych podatków, i nie żądać po nim nowych ofiar, potrafisz zadosyc uczynić temu wszystkiemu, czego chwata twoja i bezpieczeństwo Oyczyzny wymaga.

Podp. Xże Neufchatelski, Marszałek Alexander Berthier.

Zgodno z oryg. nasten:

Minijer Sekretarz Stanu, H. B. Maret.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 3 MAJA 1867.

Wiadomości Woienne.

Sześćdziesiąt osmy dziennik wielkiej armii Francuzki y. W Osterode d. 29 Marca.

„Na d. 17 Marca o godzinie 3 z rana przeciągnął Jenerał brygady Lefebvre, adjutant Xcia Hieronima, z 3 szwadronami lekkiej konnaicy i regimentem lekkiej piechoty Xcia Taxis, około twierdzy Glacu, dla udania się do Witaschelberga. Tysiąc pięć set ludzi wyflapito z twierdzy. Uderzył na nich zaraz Francuzki Pułkownik Gerard, odpart do Glacu, zabrawszy im 100 żołnierzy, wiele officerow i oba działa. — Marszałek Massena postąpił naprzód z Willenburga do Ortelsburga. Postął tam dywizyą dragonow Bekera, zmocniwszy ją oddziałem jazdy Polskiej. Natrafiono w Ortelsbergu cokolwiek kozaków; uderzono na nich kilkakrotnie i nieprzyjaciel utracił 20 ludzi. Gdy Jenerał Beker wracał do swego stanowiska w Willenburgu, atakowany był od 2000 Kozaków. Postawiono przeciw nim piechotę w zasadzce; naprowadzono ich na nią i utracili 200 ludzi. — Na dniu 26 Marca o godzinie 5 z rana zrobiła zatoga Gdańska powoseczną wycieczkę, która nieszcześliwie dla niej się zakończyła. W szędzie została

odpartą: Pułkownik Krakow, który zawsze wycieczką dowodził, został przez atak 19go regimentu strzelcow z 400 ludzi i 2 działami zabrawny. — Zresztą nic nowego nie zaszło. — Jeziora jeszcze są lodem pokryte; jednak widać już zbliżającą się wiosnę.,,

Z Torunia d. 15. Marca. Zawsze jeszcze pracują z pośpiechem Francuzcy minierowie nad fortyfikacyami około naszego miasta. Oprócz mocnych szanów zaraz przy mieście, zakładają jeszcze inne cokolwiek daley. W krótcie miasto nasze, co do fortyfikacyi, podobnem będzie do twierdzy, a przynajmniej z wielką trudnością przyjdzie go nieprzyjacielowi dobywać.

Z Hamburga d. 5. Kwieciana. Jenerał Kalkreuth doniosł, podług dawnego zwyczajui wciennego, dowódczemu Francuzkiemu jenerałowi o swoim do Gdańska przybyciu. Jenerał Francuzki postął mu nawzajem grzeczne poselstwo, z wyrażeniem życzenia, oby się mogli w krótcie porozumieć dla oszczędzenia szkod miasta z bombardowania wynikających; lecz jenerał Pruski miał na to odpowiedzieć: iż postanowił zakopać się raczej w gruzach twierdzy, niżeli się poddać.

Z Warszawy d. 30. Marca. Od 18 t. m. oblegający Gdańsk korpus wojska zaczął

batterie sypac. Jak tylko pierwsza linia zostanie ukończona, rozpocznie się bombardowanie.

W Dreźnie ogłoszono d. 7 Kwietnia co następuje:

"Na d. 19 Marca zamknął Francuzki Jenerał Sebramm za dzielną pomocą naszych batalionow Süßmilcha i Maxymilliana przeprawę z Pillawy ciałiną lądową do Gdańska, wyparty stamtąd Pruski korpus, składający się z 200 piechoty i 200 kozaków, przyczem ranieni lubo lekko zostali Kapitan Wangenheim i 3 granadyerow. Z okazji tey raczył Najjaśniejszy Cesarz oświadczyć Królewskim woyskom swoje ukontentowanie, i Mijora Süßmilcha, zwanego Hörniag, 3 innych officerow i 3 żołnierzy, których nazwiska jeszcze nie wiadome, zaszczycić krzyżami legii honorowey z przywiązaną do nich pensją. Na d. 26 Marca uszynała załoga Gdańska mocną wycieczkę, ale w wszystkich miejscach została z znaczną stratą odparta. Przy ataku szanču na przeciwko Biskupiey góry będącego, woyskiem Francuzkiem i Saskiem osadzonego, przeciw któremu nieprzyjaciel czterokroć razy nadaremnie się kułił, utracił Porucznik Wikucki, od regimentu Söngera lewą rękę; zabitych zostało 2 muszkieterow, a 7 jest ranionych. Kapral Kresse od kompanii Langa tegoż regimentu, który po zabicu Porucznika Wikuckiego objął zaraz nad całą kompanią dowodztwo, i przez godzinę bronil odważnie stanowiska, poki Podporucznik Vietinghof do

szanču nie przybył i nie objął dowodzwa nad kompanią, potem rzucił pałasz, porwał karabin ranionego żołnierza i walczył iako prosty żołnierz aż do ukończenia rozprawy, zastugnie na szczególniejszą pochwałę."

Chleba, Mąki i Mięsa Taxy.

Na czas od 1 do 15 Maia 1807.
Dla Miasta Krakowa i iego Przedmieściow.

	Waga.
	Funt — Łót
<i>Chleb.</i>	
Bułki z piękney pszeniczey mąki za 1 kr.	— — 7½.
Zytney chleb z najpięknieyszey mąki niemieckiego pieczywa za 3 kr.	— — 26½.
za 6 kr.	1 — 21.
Zytoy chleb z czystey mąki bez dodania ięczmienney mąki za 3 kr.	— — 29½.
za 6 kr.	1 — 20½.
Przerabiany chleb za 3 kr.	1 — 13½.
za 6 kr.	2 — 26½.
<i>Mąka i Kasza.</i>	Ryń. — kr.
Nayprzednieyszey mąki pszenney miarka od 8 kwart: po	— — 46½.
Mąka na bułki po	— — 35½.
Poslednia mąka po	— — 17½.
Zytna mąka z nayprzednieyszego gatunku po	— — 30½.
Jaglana kasza po	— — —
Tatarczana kasza po	— — —
Ięczmienna kasza	— — —
Częstochowska kasza	— — —
<i>Mięso.</i>	
Wotowego mięsa funt po	— — 7.
Cielecego mięsa funt po	— — 7.
Wieprzowego mięsa funt	— — 9.
Ślaniny	— — —
Baraniny	— — —
Jagnięcego mięsa	— — 7.

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey wzywają tym Edyktem Panią Katarzynę Zipską, o której miejscu mieszkańca nie masz wiadomości: ażeby się w przeciagu 1st trze h niedziel ośmnaśtu do sukcesyji po s. p. Antoninie z Spinków Wieszorowski Siostrze iey rodzoney pozostałey a na nią spadającej zgłosił, bo inaczey majątek pozostały dopoty w zarządzeniu Sądownem przechowany zostanie, aż ona za smarłą będzie mogła być ogłoszona. W Krakowie dnia 23 Stycznia 1807.

Józef de Nikorowicz.

Sternak.

F. Polberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.
Elsner.

Magistrat C. K. Miasta Lublina, niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Pana Jana Webera de Rittersdorf rządcy masy licytacyi domu z browarem w mieście Jozefowie pod Nrem 26 sytuowanego do masy krydalney niegdyś Zyda Leib Eliowicza Goldberga należącego, podług dzieła detaxacyi przez każdego poprzedniczo w Registraturze lub w czasie licytacyi przyrzec się mogącego do zł. ryń. 4.168 sądownie oszacowanego, dnia 30 Kwietnia 1807 roku o godzinie 10 z rana w miejscu magistratu na wydatki i niebezpieczeństwo P. Stefana Zakowskiego, który kondycjom protokołu licytacyi pierwszy dnia 29 Stycznia r. b. przedsięwziętej, zadosyć nieuczynił naznaczona jest, gdzie więcej ofiarujący, stosownie do ustawy sądowej §. 436. długi na tym domu z Browarem hypotekowane w szacunku ceny ofiarowanej na siebie przyjąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzczeniem się długa zapłacenia wzbraniłi się; dla tego wszyscy na pomienionym domu z Browarem hypotekowani kredytorowie, na tenże termin, ażeby szczególnego przyozwu nie oczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dnem 22 Sierpnia 1797 roku wzywają się, dla czego ci, którzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupującemu, albo ten dom z Browarem przeymującemu ani do tegoż domu z browarem żadnego prawa mieć nie będą, lecz swojej należytości z szacunku ceny ofiarowanej, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać będą. Dan w Lublinie dnia 17 Marca 1807.

*J. Poll.
Schweitzer.
J. Lewandowski.*

*Z Rady Magistratu K. Miasta Wolnego Lublina.
Swiderski.*

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszemi do powszechney podaje wiadomości, iż dom z ogrodem w sekcyi III. pod Nrem 117 stojący, do majątku niegdyś P. Jakoba Krausa Konsyliarza C. K. Sądow Szlacheckich należący, zł. ryń. 3990 kr. 51 w dniu 20 Października 1806 oszacowany na żądanie PP. opiekunów sukcesorow pomienionych przez publiczną licytacyą na dniu 14 Maia r. b. o godzinie 3 z południa w tutejszym Sądzie odprawić się mającą sprzedany zostanie, a to pod następnemi warunkami, iż

- a) Każdy licytant 10 część summy szacunkowej przed licytacyą jako zakład złoży.
- b) Przyszły nabywca połowę summy z licytacyi wynikłej w dniach 14 po potwierdzeniu licytacyi do depozytu złożyć, drugą zaś połowę na tymże domu z kondycją płacenia po 5/100 prowizyi i wypłacenia za poprzedzającym 3ch miesięcznym wypowiedzeniem tegoż kapitału przyzwolicie zabezpieczyć w pieniądzu będzie, inaczey nowa licytacya na jego koszt i niebezpieczeństwo wypisanaby została.

Wszyscy zatem chcą kupua mający na oznaczonym miejscu i czasie znajdować się mają. — Wierzyciele zaś zapisowi niniejszemi tym końcem naponinają się, ażeby nieoczekując osobnych przyozwań pretensye swoje do protokołu licytacyi wnieśli, gdyż na niezgłaszających się przy podziale summy z licytacyi wynikłej, żaden wzgląd miany nie będzie.

*Gollmayer.
Łodziński.
Hirschberg.*

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 6. Marca 1807.
Michiński.*

Niniejszym powszechnie głosi się, iż wdrodze konkursu przez licytacyą publiczną na sprzedarz domu pod Nr. 238 tu w mieście Wadowicach stojącego Anteriego Smida właściciwego, na 6490 zł. ryń. 30 kr. oszacowanego, sądownie zezwolono, i na ten koniec termin pierwszy do licytacyi na dzień 7 Maia 1807 drugi 4 Junij, i trzeci 2go Julij r. b. z tym dekretem ustanowiono, iż w tym przypadku, gdyby przy pierwszym i drugim Terminie licytacyi takoy oznaczoney nie doniśto, toż dobro na 3cim ofiarowi terminie, więcej dającemu nawet niżey detaxacyi oddane zostanie. Wszyscy więc chcą mający nabycia tej realności niniejszym na terminy wyżey pomienione do tutejszey Magistratualney Kancelarji, gdzie

kondycja ch przedarzy dowiedzieć się mogą, aby ztym każdy zawsze zrana o 9 godzinie stanąć nientieszkał.

Malczewski Proconsul.

Th. A. Kłodziński Syndyk.

Stanisław Dziewiński Assessor.

Ignac Jendrkiewicz Assessor.

Z Rady Magistratu Miasta Wadowice d. 21 Marca 1807.

Joannes Smietanski. Canc.

Magistrat C. K. Miasta Krasnegostawu niniejszym Elyktem wiadomo czyni, iż dom **Każ nierz** Osuchowskiego własiwy pod Nrm. 96 w mieście stojący 500 zł. pol. oszacowanv, przez dobrowolnie od właściciela żądany i dozwoloną Licytacyą, tu w Sądzie dnia 30 Kwietnia r. b. o godzinie 10 rano sprzedany będzie pod temi warunkami:

a) Każdy kupna pragnący powinien 10% część summy szacunkowey w zakład w ręce Kommissji oddać.

b) Kupiciel w 14 dniach albo sumnę wylicytowaną do depozytu sądowego złożyć, albo się z temi, którzy do tego należą, w wspomnianym terminie ułożyć, inaczey

c) Jeżeliby zaś kupiciel jednemu z tych warunkow zadosyć nie uczynił, iego kosztem nowa licytacya ogłoszoną by była, w przypadku znouu, gdyby na nowey licytacyi dom ten za mnieyszą cenę zalicytowany został, on za to byłby odpowiedzialnym. —

d) Wszyscy przeto konkurrencji w rzezonym dniu i mieyscu mają się znajdować. — Nakoniecz wszyscy wierzyciele prawu zastawu na tym domie mający, napomną się, ażeby nie oczekując osobnych przypozwań, pretensye swe lub prawa do tego domu służące do prokoku licytacyi tym pewniey wnieśli, gdyż inaczey co do ceny zalicytowaney i do sprzedanego domu, żadnego względu się, na nich mieć nie będzie.

Jan Hufs Consul.

Jos. de Lipski Syndicus.

Styczyński.

Z Rady Magistratu Król. Miasta Krasnegostawu d. 11 Kwietnia 1807.

Thom. de Zurawski.

Ponieważ Syndyka mieysce z pensyą roczną 300 ryń. w Lundschoronie do tychczas osadzone nie jest, więc osadzednia tegoż wypisuje się konkurs na dzień ostatni Kwietnia r. b. z tym dodatkiem, iż kompetenci życzący sobie tego mieysca proźby swe popierającami zaświadczeniami osobliwie dekretem Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone naysdaley do ostatniego Kwietnia do Urzędu Cyrkularnego Myslenickiego podawać mają. W Krakowie dnia 21 Kwietnia 1807.

Ponieważ na mocy Nadwornego Dekretu d. 5 Lutego r. b. pensy syndyka przy magistracie Soleckim z 300 ryń. na 400 ryń. podwyższoną została, przeto dla osadzenia tegoż walcującego mieysca wypisuje się powszechny konkurs na dzień ostatni Kwietnia z tym dodatkiem, iż kompetenci życzący sobie tego mieysca proźby swe popierającami zaświadczeniami osobliwie dekretem Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniami moralności opatrzone naysdaley do ostatniego Kwietnia r. b. do Urzędu Cyrkularnego Radomskiego podawać mają.

W Krakowie d. 18 Kwietnia 1807.

Dla osadzenia nowo kreowanego przy magistracie w Stry Radomskim Cyrkule Kancelisty mieysca z pensyą roczną 150 ryń. wypisuje się konkurs na dzień ostatni Kwietnia r. b. z tym dodatkiem, iż kompetenci życzący sobie tego mieysca proźby swe zaświadczeniami moralności w niemieckim, Łaczińskim i Polskim języku opatrzone przed uplywieniem wspomnianego terminu do Urzędu Cyrkularnego Radomskiego podawać mają.

W Krakowie dnia 20 Kwietnia 1807.

6. Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)